

De heugnis van geen dag veroorzaakt hem ooit kommer,
 Geen uur, dat hij niet graag herroept voor zijnen geest,
 Een braaf man 't leven rekt. Of is 't niet tweemaal leven,
 Als hij den tijd herleeft, die eenmaal is geweest?

(Naar het Latijn).

OP HUYGENS' UITGAVE GESTAAKT.

(Impromptu.)

A. Na lang, vervelend gapen,
 Is Huygens thans gaan slapen:
 Wordt hij wel ooit weer wakker
 Die zoo geplaagde stakker?

B. Na alles wat hij hoorde en zag,
 Zegt hij: Goed dat ik slapen mag.

Amsterdam.

(Vergad. der Holl. M. v. F. K. en W.)

J. P. COEN.

Het koene woord van hem, die Java's hoofdstad stichtte,
 Zij steeds de leus van Bato's nageslacht:
 Welk leed het volk ook treff', wat barste of buige of zwichte,
 In 't «Wanhoop nooit!» zoek' Nederland zijn kracht.

AAN NIJMEGEN,

toen, na vele vergeefsche pogingen, eindelijk het voorstel
 om van Staatswege den spoorweg Arnhem—Nijmegen
 aan te leggen, was goedgekeurd.

Snel langs de nieuwe baan een nieuwe toekomst tegen,
 Mijn heuvenstad, die stout den breeden Waalstroom kroont,
 Uw ligging werd uw vloek, nu wordt ze U weer ten zegen,
 Het bleek weer als voorheen, hoe 't werk zijn meester loont!